

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981
E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:
secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Lichtjes.

Het valt me op dat dit jaar de lichtjes in de tuinen en voor de ramen van de huizen vroeger dan anders verschijnen. Persoonlijk vind ik dat wel wat hebben. De donkere dagen van de winter verlichten met lichtjes van hoop. Van mij mag het tot eind februari blijven hangen.

Lichtjes van hoop. Een woordeloos gebaar om duidelijk te maken dat er een manier is om verder te gaan. Daar waar woorden tekort schieten, brengen kleine gebaartjes, kleine lichtjes troost. Kunnen ze troost brengen.

Natuurlijk is het in het werk van de uitvaartondernemer altijd een afwegen tussen zakelijk en meelevend zijn. Welke woorden gebruik je, welke gebaren. Een hand op iemands schouder kan al een wereld van verschil maken. Maar je moet het gebaar wel doseren. Tijdens gesprekken over de uitvaart moet je zakelijk zijn, zonder dat je aan de emoties tekort doet. Aan de andere kant heb ik wel meegemaakt dat een uitvaartleider zo 'meelevend' was, dat de familie er ongemakkelijk onder werd. Het luistert nauw. Maar dat weet u. In deze nieuwsbrief staan berichten over hoe het kan, hoe het niet moet, suggesties en informatie. Het lijkt soms zakelijk, maar om de emoties van de ander goed te kunnen ondersteunen is die zakelijkheid soms wel een zegen.

Ik wens u heel veel lichtjes van hoop toe in uw werk en in uw persoonlijk leven.

Veel leesplezier,

Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Bonje na crematie om een dichte kist
- * Condolee....watte
- * Denk na wat er met as gebeurt na crematie
- * Dick knapt overledenen op
- * Koesterweide in Leut ingehuldigd
- * Monumentale graven voorzien van QR
- * Ruzie bij uitvaartvereniging over uitkering

Er blijft genoeg te doen....

Af en toe toch wat vermoeiend. Deadlines nopen soms tot actie op het laatste moment. Zou natuurlijk fijner zijn als ik er wat eerder naar toe zou kunnen werken. Kwestie van prioriteiten stellen? Lukt niet altijd. Maar toch binnen deadline het geplande realiseren. Bezig op velerlei fronten dat houdt de afwisseling er in.

Leuke dingen tussendoor. Zoals het uitvaartverzorgend bedrijf dat de bestuurders van de drie verenigingen waarvoor zij werkt uitnodigt voor een barbecue. Fijn om dan in informele sfeer met elkaar bij te praten en gezellig samen te zijn.

Zo ook een leuk en fijn moment het in ontvangst kunnen nemen van een prachtige elektrische bakfiets, een project waar we zo'n drie jaren voor actie hebben gevoerd. Zal zeker intensief gebruikt gaan worden.

Zo ook de feesten in ons dorp want de carnavalsvereniging viert haar 66-jarig jubileum. Prachtig moment is dan het onthullen van een kunstwerk, een monument, opgebouwd met ook een grote maaskei. Prachtig dat dit zo kan in zo'n kleine gemeenschap.

Leuk en ontspannend ook als in een vergadering van de Raad van Kerken de hond van de Deken niet bij mij weg te slaan is. Hij komt er gezellig bij liggen.

Ook prachtig om dan vanochtend als ik in alle vroegte, terwijl het nog wat schemert, het uit de diepvries gehaalde brood op het aanrecht leg, te zien dat een sperwer in het gras van z'n ontbijt aan het genieten is. Kennelijk net een mus gevangen. Druk bezig met happen, opkijken, happen, plukken, happen, en zo door...

Wat intensiever ook door alle voorbereidingen van de landelijke collecte, het zorgen dat mede-coördinatoren alle spullen krijgen voor hun collectanten, en met name het zorgen dat het in alle plaatsen ook goed gaat lopen. Maar, deze week zijn de collectanten actief en is het dus relatief rustiger.

Natuurlijk is er dagelijks het Sinterklaas-journaal dat ons toe leidt naar dat grote feest waar een liedje begint met "Hij komt, hij komt, die...". Maar toch zijn wij ook bezig met toelevens naar het andere "feest", de Kerst nadert met rasse schreden, en ook dan is er een lied dat begint met "Hij komt! Hij komt! Hij lang verwacht". Vandaag was de dakdekker al zo goed om het dak op te klimmen en de adventsster hoog bovenop de schoorsteen te vestigen.

Mijn gedachtecronkel?

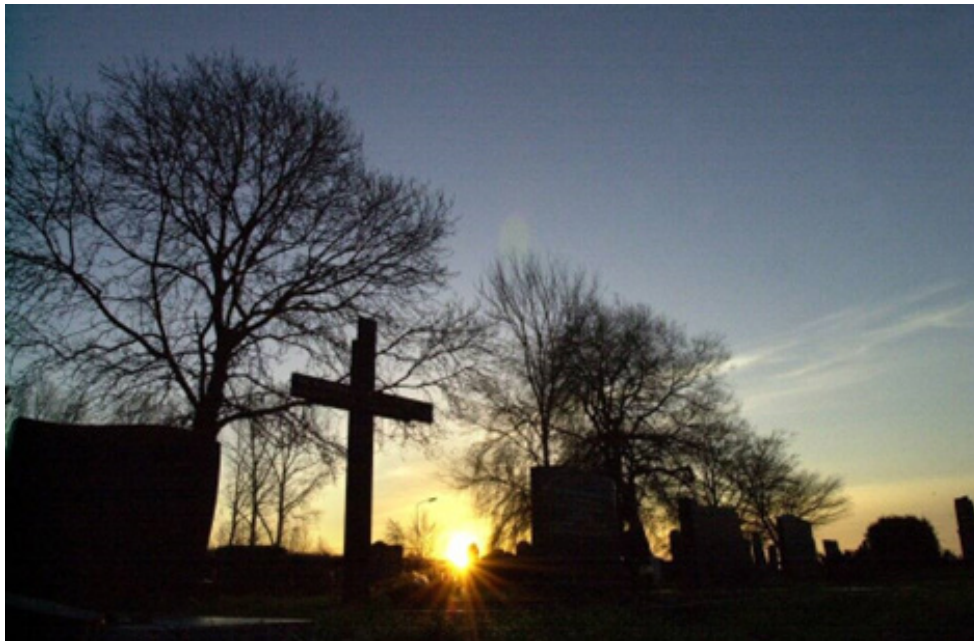
Denkend aan en ook terugdenkend aan regiovergaderingen zie ik al die bestuurders van verenigingen die bezig zijn met alles dat het besturen daarvan met zich mee brengt. Bezig voor hun medemens. Bezig om alles in goede banen te blijven houden. Heel fijn deze onbaatzuchtige inzet voor de ander.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 28 november 2023).

Akkoord fusie begrafenisclubs

Om de continuïteit en voordelen van het lidmaatschap van begrafenisverenigingen te behouden, hebben Begraffenisvereniging Tjerkgaast en Begraffenis- en Crematievereniging 'De Laatste Eer' Sint Nyk de eerste stappen gezet naar een fusie. Deze beslissing komt voort uit de zorgen over het voortbestaan van Begraffenisvereniging Tjerkgaast, waarbij het gebrek aan nieuwe bestuursleden, veranderingen in wet- en regelgeving en stijgende kosten een dreiging vormden voor het voortbestaan.

In hun algemene ledenvergadering van begin dit jaar hebben de leden van Begraffenisvereniging Tjerkgaast unaniem ingestemd met de verkenning van een fusiemogelijkheid met 'De Laatste Eer' Sint Nyk. Na enkele gesprekken tussen de bestuursleden van beide verenigingen is er nu een voorstel voor een zogeheten praktische fusie op tafel gekomen. Deze fusie is gepland voor 1 januari 2024 en zal leden van Tjerkgaast automatisch lid maken van 'De Laatste Eer' Sint Nyk, zonder veranderingen in contributie of ledenkorting.

De voordelen van deze fusie zijn volgens beide besturen duidelijk: het waarborgt de continuïteit van begrafenisverenigingen voor de leden en versterkt de positie van de gefuseerde vereniging in de toekomst. Daarnaast zal een bestuurslid van Tjerkgaast de overstap maken naar het bestuur van de vereniging in St. Nyk.

Om dit voorstel verder toe te lichten en leden de kans te geven hun stem uit te brengen, hebben beide verenigingen afzonderlijke extra algemene ledenvergaderingen gehouden, waarbij de aanwezige leden unaniem vóór de praktische fusie hebben gestemd. De besturen van beide verenigingen zullen samen verder gaan met het uitvoeren van alle nodige stappen om de fusie met ingang van 1 januari 2024 te realiseren.

Bron: De Sint Nykster, 10-11-2023, Sjaak.

Bonje na crematie om een dichte kist, rechter moet besluit nemen over familieruzie

De dood van hun vader augustus vorig jaar heeft een familie niet dichter bij elkaar gebracht. De moeilijke verhoudingen zijn juist verslechterd. Eén van de dochters eist 25.000 euro smartengeld, omdat haar oudste zus en zwager de kist te snel hebben laten sluiten.

De kantonrechter in Enschede moest er zelfs aan te pas komen om daar een oordeel over te vellen.

Overlijden per email gemeld

Na het overlijden van haar vader heeft de eisende vrouw een email van haar zwager gekregen waarin hij het overlijden meldt. „Goedemorgen, rond negen uur stierf je vader. Kaart volgt. Uitvaart donderdag aanstaande.” Hij verzoekt haar geen contact op te nemen.

Getraumatiseerd

De eisende zus zegt dat ze getraumatiseerd is door het snel sluiten van de kist. Ze vindt dat een onrechtmatige daad en daardoor heeft ze geen fatsoenlijk afscheid kunnen nemen. De vrouw claimt daarna last te hebben van langdurige ernstige psychische en fysieke schade en wil daar geld voor hebben. Zo’n 25.000 euro plus rente.

Bij de kantonrechter zegt de familie dat het niet anders kon. „Gezien de trieste en vermagerde staat van het lichaam is in gezamenlijk overleg met de oudste zus, zwager en functionaris van het uitvaartcentrum besloten de kist te sluiten.” Volgens het uitvaartcentrum zou er ook veel werk gedaan moeten worden om het lichaam van hun vader nog mooi en toonbaar op te baren.

Wens te laat gemeld

Tijdens de zitting bleek dat zij ook niet wisten dat deze dochter nog met een open kist afscheid had willen nemen. De rechter stelt vast dat eiseres die wens inderdaad ‘niet tijdig kenbaar heeft gemaakt’. “Dat zij die behoefte had, heeft zij pas na de crematie laten weten.”

De Enschedese kantonrechter wijst de claim van 25.000 euro af. De beslissing om de kist te sluiten was gezien de situatie al geen onrechtmatige daad. Maar de rechter meent ook dat de vrouw het eerder had moeten zeggen. „De mogelijkheid om de kist nog voor de uitvaart voor haar te openen is daardoor voorbij gegaan. Ook onder die omstandigheden kan het gedaagden niet worden verweten dat zij geen afscheid kon nemen van het lichaam van haar vader.”

Bron: De Gelderlander, 04-11-2023, Sjaak.

Marcel Kalter en Lucy van der Weg. Foto: Tennekes

‘Condolé... wátte?’: de dood en uitvaart uitgelegd voor kinderen

KAMPEN - Marcel Kalter en Lucy van der Weg hebben een kinderboek over doodgaan en uitvaart gemaakt. “Het is een toegankelijk boek”, zegt Lucy. “Door het samenspel van de tekst en de tekeningen. Luchtig. Realistisch. En leerzaam.”

Het idee voor dit kinderboek is oorspronkelijk van Brenda Koper, uitvaartondernemer in Kampen. “Brenda was in 2010 betrokken bij de uitvaart van mijn moeder”, vertelt Marcel. In de gesprekken die we toen voerden, vertelde ze al dat een kinderboek ontbrak. Een boek waarin op een heldere en duidelijke manier wordt uitgelegd wat er voor, tijdens en na een begrafenis of crematie gebeurt. Brenda vroeg of ik dat wilde schrijven. In maart 2012 was het daar. Met de titel ‘Waarom is iedereen zo verdrietig vandaag?’ Ergens in 2015 was het uitverkocht. Maar de uitgever wilde niet investeren in een herdruk.

Marcel vond dit jammer. “Ik wilde er ooit nog iets mee. Het boek is zo mooi en waardevol. Samen met mijn vrouw Lucy, die haar vader op 5-jarige leeftijd verloor, ben ik er eens goed voor gaan zitten. Zij heeft rouwverwerking als afstudeerproject aan de pabo gedaan. Tijdens haar jaren in het onderwijs heeft ze vaak te maken gehad met verlies. En ook in haar privéleven moest ze regelmatig omgaan met het overlijden van een dierbare. Haar kennis heeft geleid tot een paar verbeteringen.”

Ruim tien jaar later ligt de nieuwe versie op de plank. Onder de naam ‘Condolé... wátte?’. Met het onderschrift ‘doodgaan en uitvaart uitgelegd aan kinderen’. De naam die Marcel het boek ooit wilde geven. De

illustraties komen van de hand van Iris Boter. Haar frisse tekeningen maken het luchtige boek voor kinderen tussen 4 en 9 jaar nog een stukje luchtiger.

Het boek bestaat uit drie delen. In het eerste deel spelen Anne en Sam vaak bij hun lieve buurvrouw Nel. Zij wordt ziek en komt te overlijden. Anne en Sam gaan met papa en mama mee naar haar begrafenis. In het tweede deel krijgt de klas van Anne een rondleiding door het uitvaartcentrum. Hier wordt op een fijne manier uitgelegd wat er voor, tijdens en na een begrafenis of crematie gebeurt. In het laatste deel legt buurman Henk aan Anne uit dat het niet zielig is dat buurvrouw Nel is begraven. De ballon wordt hier als metafoor gebruikt. Geen kind vindt het erg om een kapotte ballon weg te gooien. Buurman Henk vertelt aan Anne dat hij gelooft dat zijn schat nog ergens is. Ze is alleen onzichtbaar zoals de lucht uit de ballon. Iedereen heeft zo de ruimte om z'n eigen mening over de dood met het kind te delen en hierover in gesprek te gaan.

Lucy vindt dat het boek zelfs kan worden (voor)gelezen als er nog helemaal niemand is overleden of ernstig ziek is. "Het is een toegankelijk boek. Door het samenspel van de tekst en de tekeningen. Luchtig. Realistisch. En leerzaam. We merken dat ouders en leerkrachten het soms lastig vinden om te bedenken hoe je aan een kind uitlegt wat er aan de hand is als iemand komt te overlijden. In dit boek wordt dat op een eenvoudige manier uitgelegd."

Marcel en Lucy zijn blij met de reacties tot nu toe. Volgens een recensent van het vakblad JSW (Jeugd in School en Wereld) voor het basisonderwijs hoort dit boek op elke school thuis. Volgens Marcel en Lucy zijn er meer geschikte plekken voor dit boek zoals ziekenhuizen, verzorgingstehuizen, hospices en uitvaartondernemingen. Het IJsselmuiders stel gaat verder: "Dit boek past bij onze filosofie om de wereld binnen onze invloedssfeer elke dag een beetje mooier te maken. Iedereen heeft volgens ons recht op een goed afscheid van een dierbare. Kinderen dus ook. Als dit boek daaraan een bijdrage kan leveren, is onze missie geslaagd."

'Het boek 'Condolé... wátte?' is alleen te bestellen via de website www.marcelkalter.nl

Bron: De Brug, brugnieuws.nl, 07-11-2023, Sjaak.

De eenzame uitvaart

NIEUWE BOEKEN

Radio Benelux presenteerde gisteren een extra uitzending van Culture Coated, het cultureel magazine van Wim Wilms. Daarin stelde Peter Mangel Schots (foto rechts) zijn boek 'De eenzame uitvaart' voor. Peter Mangel Schots blikt hierin terug op de eerste dertig eenzame uitvaarten die hij bijwoonde als stadcoördinator in Leuven.

Eenzame uitvaarten zijn diensten waarbij niemand aanwezig is. Peter gaat bij het overlijden van die mensen op zoek naar nog wat informatie. Wie was de overledene? Wat deed hij? Met die informatie wordt dan een gedicht gemaakt en voorgelezen op het kerkhof. Het boek bevat naast Peters verslagen ook de gedichten van de dichters van dienst waaronder Mustafa Kör en Herlinda Vekemans. Het is een thema dat veel mensen beroert en ook in Beringen waren er de afgelopen drie jaar maar liefst twintig eenzame uitvaarten. Daarom denkt de Stad Beringen er ook aan om mee te participeren in het project van de eenzame uitvaarten. Het is een sociaal en literair project van Vonk en Zonen. De eerste contacten tussen de Stad en Vonk en Zonen zijn ondertussen gelegd. In het programma stelde Kobe Lecompte (foto midden) zijn boek 'De Brief' voor en Hans Put vertelde over uitvaartfotografie. (foto Brigitte Lauryssens)

Bron: Internetgazel.be, 13-11-2023, Sjaak.

Misschien wacht iemand nog altijd op haar telefoontje

Pieter Boskma schreef beste gedicht voor 'eenzame uitvaart' 62-jarige bewoonster Oud-West

In maart was er de uitvaart van een vereenzaamde 62-jarige bewoonster van Oud-West. Bij gebrek aan nabestaanden was dit een 'eenzame uitvaart' op begraafplaats St. Barbara, geregeld door de gemeente en de Stichting Eenzame Uitvaart. Met bloemen, muziek en een speciaal geschreven gedicht.

Met Misschien eerde dichter Pieter Boskma deze vrouw uit de Hasebroekstraat, die eenzaam eindigde in een overvolle woning. Hij won daarmee de Ger Fritz Prijs 2023. De prijs wordt toegekend door Ger Fritz, die voor de gemeente jarenlang nabestaanden opspoorde en als dat niet lukte 'eenzame uitvaarten' regelde. Sinds 2006 gebeurt dat met poëzie, op initiatief van de (overleden) dichter F. Starik.

"Ik vind het altijd lastig om een prijswinnaar aan te wijzen, de gedichten zijn van hoog gehalte", aldus Ger Fritz. "Dit jaar gaat de prijs naar Pieter Boskma met gedicht no. 282 wat mij, mede door het verslag, zeer aangreep." Het verslag werd geschreven door auteur en bewoner van Oud-West Joris van Casteren.

Misschien

Misschien wacht iemand altijd nog op je telefoontje.
Misschien wrijft iemand zacht met een duim over een foto
waarop jij, in een zomerjurkje, stralend naar de verte wijst.
Misschien staat iemand zich te kammen voor de spiegel

en herinnert zich je handen, die zomeravond aan de Amstel,
en een bijna vergeten genot siddert even door haar heen.
Misschien denkt iemand met een glimlach aan een grap
die je eens maakte, en vraagt zich af hoe het je verging.

Misschien fronst iemand, misschien smacht iemand,
misschien voelt iemand, misschien tracht iemand,
misschien iemand die je mist, onwetend van je dood.

En misschien, nadat deze woorden verwaaien,
wat van alle woorden het onafwendbaar lot is,
vraagt ergens iemand ze op en zucht: ach, lieverd...

Ik weet niet of ik op zo iemand hopen moet, of beter niet.
Want met deze woorden bereikt haar dan een diep verdriet.

Pieter Boskma

Eerdere winnaars waren de Antwerpse dichter Peter Theunynck (2015), Menno Wigman (2016), Eva Gerlach (2017), F. Starik (postuum, 2018), Erik Jan Harmens (2019), Jos Versteegen (2020), Maria Barnas (2021) en Atte Jongstra (2022). De Ger Fritz Prijs is een initiatief van Stichting de Eenzame Uitvaart.

Foto Helma Timmermans

Bron: dewestkrant.nl, 05-11-2023, Sjaak.

In de vroegere fabriekshal van Ter Kuile-textiel en Polaroid in Enschede werkt André in de stads-werkplaats. In die huidige Performance Factory is zijn uitvaart gehouden. Foto Emiel Muijderman

‘De piep uut egaone’, meldt André Meulenbeek (68) in de rouwadvertentie, daarna wordt hij duurzaam begraven in een paddenstoelenkist

De tekstregel in de rouwadvertentie is volstrekt duidelijk. ‘De piep uut egaone’, meldt André Meulenbeek (68) op z’n Achterhoeks. De Enschedeër kiest voor een duurzaam slot, in een ‘paddenstoelenkist’.

Zijn kist is in zeven dagen gegroeid. Paddenstoelen hebben met hun mycelium een levende doodkist gebouwd. Het dradennetwerk en hennepvezels vormen zes roomwitte ‘planken’. André’s laatste omhulsel is bekleed met mos. Hij wordt te ruste gelegd op natuurbegraafplaats Christinalust, tussen Enschede en Hengelo. In dik zes weken wordt zijn ‘paddenstoelenkist’ één met de natuur.

De ‘paddenstoelenkist’ met André’s portret en het Michelin-mannetje dat altijd in zijn werkplaats heeft gestaan. Foto Bert Janssen

André is de een na jongste in het gezin Meulenbeek in Lichtenvoorde. Vier jongens, vier meisjes. Hij wordt een half uurtje na het aanbreken van 1955 geboren. Moeder Willemien is huisvrouw, vader Jan elektricien. Hij legt het stroomnetwerk aan in het dorpsziekenhuis. Dat fuseert later met het hospitaal van Groenlo en de twee in Winterswijk tot Streekziekenhuis Koningin Beatrix.

Senior begint een zaakje in bruin- en witgoed. „Er bestonden nog geen grote winkels in dorpen”, schetst jongere broer René. Het gezin is katholiek, niet fanatiek. Na een pauselijke koerswijziging stopt vader zijn kerkgang, moeder blijft betrokken.

In de put

Jan Meulenbeek overlijdt op zijn 56ste, hun winkel stopt kort daarna. Willemien, een warme en intelligente vrouw, duikt in een diepe put. Als zij wordt opgenomen zorgt André voor zijn broertje.

Hij volgt de mavo maar is geen schooltype. „Hij kon niet hele dagen in de bankjes zitten.” In Moi, een populaire drinkkeet, ontmoet hij Det de Leeuw. Zij is 14, hij 16. Ze blijven 52 jaar onafscheidelijk. Nu staan welgeteld 52 rode rozen naast de ‘paddenstoelenkast’. Een boeket van liefde.

Hippie André, haar tot over de schouders, kiest de avondopleiding van de AKI in Enschede. Zijn oudere broer Frans is leraar aan de kunstacademie. Det en hij verruilen de Achterhoek voor Twente’s ‘hoofdstad’. In april 1987 wordt hun enige kind geboren, zoon Mees.

André houdt van taalspelletjes. Hij heeft een hekel aan domheid en walgt van reclames. Zijn favoriete Krimi is en blijft Tatort. Hij verloochent zijn Achterhoekse roots niet, is ietwat anarchistisch en wordt eigenwijs genoemd. ‘Sommige dingen hebben niets met kostendekkendheid te maken’, luidt een van zijn parolen.

Gouden handjes

André blijkt een kunstenaar met gouden handjes. Artistiek én praktisch. Als hij de machines voor zijn kunstwerken niet kwijt kan, wordt-ie leermeester van een werkproject. Hij begeleidt moeilijk lerende kinderen in wijkcentrum De Roef. Een groepje crimineeltjes provoceert de ‘meester’. André probeert Det en Mees buiten hun gezichtsveld te houden en kiest telkens andere routes naar huis. Later blijkt er een kogelgat in hun auto te zitten. Dader onbekend.

Uit het project ontstaat het Arbeidstoeleidingscentrum (ATC). Dat wordt omarmd door De Wissel, de school voor speciaal voortgezet onderwijs, het ROC en de gemeente Enschede. ‘Hier heb ik, samen met mijn collega’s, honderden jongeren begeleid naar de reguliere arbeidsmarkt’, schrijft André. Als door bezuinigingsdrijf de geldkraan wordt dichtgedraaid, moet ‘zijn’ ATC stoppen (2012). Hij wordt kort werkloos.

Nicolientje-textiel

André kan met zijn machines overstappen naar de stadswerkplaats in de Performance Factory (PF), de vroegere fabriek van Ter Kuile, bekend van Nicolientje-textiel (geblokte doeken) en daarna Polaroid. Wooncorporatie Domijn met toenmalig directeur Ineke Buursink heeft de vijf hectare industriegrond tegen het stadscentrum gekocht. Compleet met opstallen. Talentontwikkeling wordt hét thema bij de invulling. „André was één van de pioniers”, zegt PF-coördinator Gert Jan Kamperman.

In de creatieve werkplaats komen André’s dubbele kwaliteiten - artistiek en praktisch - volledig tot hun recht. Daar exposeert hij en begeleidt andere kunstenaars. Er worden 25 tentoonstellingen gehouden. „Als

we niet wisten hoe we een werk moesten ophangen, had André altijd een oplossing”, vertelt medeorganisator Feya Wouda (75).

Willem Wilmink

In de PF maken André en zij ook een overzichtstentoonstelling voor SART, de Stichting Art Tweekelo. Onderdeel is een foto van het beeld Oet de tied ekomn. Daarmee wordt symbolisch de rol van noaste noabers bij de uitvaart uitgebeeld. „Dat vond ik erg bij André passen, met een kleine tekst van Willem Wilmink. De weemoed en het verstilde sprak hem aan”, zegt Feya.

André nodigt wijkbewoners van De Bothoven uit in de stadswerkplaats, om tegen een geringe vergoeding kapotte spullen te repareren of te knutselen. Er ontstaan verschillende klus-, kaart- en naaiclubjes. André helpt belangstellenden met de grote (zaag)machines.

Brandweer rukt uit

Hij is betrokken bij het inrichten van een bronsgieterij. Bij het proefdraaien rukt de brandweer tot vier keer uit. Telkens loos alarm. Nu draait de installatie probleemloos. Na zijn pensioen (2020) blijft André vrijwilliger. Kamperman: „Hij bleek onmisbaar voor de stadswerkplaats.”

Dets gezondheid verslechtert. Door MS (multiple-sclerose) is ze aan een rolstoel gekluisterd. Ook wordt de longziekte COPD vastgesteld. André is begin november mogelijk getroffen door een hersenbloeding. Als hij een nacht ter observatie in het ziekenhuis moet blijven, weigert hij dat en loopt zonder jas naar huis. Toch ontkomt-ie niet aan ziekenhuisopname. Hij sterft in het MST.

Het afscheid, opgezet door uitvaartleidster Karen Hof, kan alleen in de Performance Factory worden gehouden. De genodigden zingen daarna een afscheidslied op de natuurbegraafplaats, in de regen. Als de ‘paddenstoelenkist’ zakt, verschijnt de zon achter de wolken.

André Meulenbeek is op 1 januari 1955 in Lichtenvoorde geboren en op 11 november 2023 in Enschede overleden.

Bron: De Stentor, 26-11-2023, Sjaak.

‘Denk na wat er met as gebeurt na crematie en denk daarbij vooral ook aan elkaar’

De dood blijft een lastig onderwerp om aan te snijden. In veel families wordt er niet of nauwelijks gesproken over de uitvaart. Met als gevolg dat nabestaanden in moeilijke tijden voor een dilemma staan. Ook als de keuze tussen begraven of cremeren wel is gemaakt. Want wat te doen met de as na een crematie?

De Twentse crematoria krijgen voortdurend te maken met twijfelende nabestaanden. Voldoende reden om voortaan elk kwartaal een inloopmorgen houden om mensen te informeren over de mogelijkheden, mocht er eenmaal zijn gekozen voor crematie. Zoals deze zaterdagmorgen, waar enkele families en echtparen langs komen om te horen wat mag en niet mag.

Belangrijkste advies: denk goed na over wat je wilt. En houdt daarbij rekening met alle nabestaanden, want sommige keuzes kunnen grote consequenties hebben.

Verstrooid is definitief

Zo betekent een urn bij één van de kinderen op de schoorsteen automatisch dat de overige familieleden geen herdenkingsplek hebben om naartoe te gaan. Een andere belangrijke overweging: het besluit om as te verstrooien is definitief. Eenmaal verstrooid, kan de keuze niet worden teruggedraaid.

„Ons doel is om iets meer bewustzijn te creëren voor de tijd”, legt Margriet Nieuwenhuizen uit. Zij is manager contactcentrum asbestemming, waar zes medewerkers dagelijks vragen beantwoorden. Zo is het fijn om te weten wat de overledene zelf had gewild.

Eigen strooivelden

De mogelijkheden in Twente zijn in ieder geval divers. Het crematorium in Oldenzaal heeft geen aanbod in eigen huis, maar bijzetten kan bijvoorbeeld op de naastgelegen begraafplaats. Borne heeft haar eigen strooivelden en Almelo biedt ook een gedenkpark. Met name Enschede heeft een groot aanbod.

Urnenvelden

Urnen kunnen in een Columbarium worden bijgezet, maar ook op urnenvelden, zowel ondergronds als bovengronds. Maar ook voor verstrooien zijn er uitgebreide opties. „We hebben een prachtig park om het crematorium, waar mensen gebruik van kunnen maken. Strooien kan op een strooiweide, maar ook in een parkachtige omgeving. Mensen kiezen ook steeds meer voor een meer natuurlijke manier. Daarvoor hebben we nu ook een strooibos en een strooivijver.”

Bijzonder is ook het hindoe strooiveld Nirvana, waar hindoes uit heel Nederland naartoe komen voor hun rituelen. Het veld is zelfs met water uit de Ganges, de heilige rivier in India, ingewijd. Om zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de rituelen uit hun geloof.

Tips van een professional:

1. Denk op tijd na over asbestemming. „Het is belangrijk dat de persoon zelf ook meedenkt wat na het overlijden gebeurt. Zo kan iemand duidelijk aangeven als hij beslist niet in een tattoo of een sieraad wil worden verwerkt.”
2. Doe het in goed overleg. „Het is ook belangrijk dat de persoon zelf meedenkt over wat nabestaanden graag willen en daar rekening mee te houden.”
3. Denk na over een gedenkplek. „Een plek waar alle familieleden naartoe kunnen. Maar ook bijvoorbeeld vrienden en buren die vaak goed contact hadden met een persoon. Die willen ook de kans krijgen om te herdenken.”
4. Maak er een gezamenlijk moment van. „Het is mooi om het er samen over te hebben.”
5. Hou rekening met elkaar. „Het is voor iedereen heel verschillend. Voor de een is een ritueel heel belangrijk, de ander heeft er helemaal niks mee.”
6. Beslis nooit te snel. Als as eenmaal is verstrooid, kan het niet worden teruggedraaid. Andersom kan altijd nog. „Mensen strooien soms na tien jaar alsnog de as uit.”
Wat mag niet?
7. Strooi nooit zomaar ergens as uit. Om ergens as te verstrooien, is toestemming van de grondeigenaar nodig.
8. Strooi zeker geen as zomaar over water uit. Zwemwater is beslist niet geschikt om as uit te strooien. Uitstrooien over water is in sommige gevallen wel mogelijk, als er bijvoorbeeld toestemming wordt verleend door het waterschap. Ook worden er mogelijkheden aangeboden om uit te strooien over zee. Het crematorium kan ook daar over adviseren.

Op de website van de Crematoria Twente <https://www.crematoriatwente.nl/nl/> is informatie te vinden en medewerkers staan altijd klaar om te adviseren. Ook verwijzen ze families die andere wensen hebben, bijvoorbeeld als ze as uit willen strooien over zee.

De urnen bijzetten op een urnenveld in parkachtige omgeving van het Crematorium Usselo is één van de mogelijkheden. Foto Reinier van Willigen

Bron: Tubantia, 18-11-2023, Sjaak.

Dick knapt overledenen op zodat ze er zo vertrouwd mogelijk uit zien voor de familie

Dick Küster-Schutte© Uitvaartbegeleiding Matrice

Een ding aan het leven is zeker: we gaan uiteindelijk allemaal dood. Voor veel mensen is de dood niet iets waar ze vaak bij stilstaan of regelmatig mee te maken krijgen. Dit is anders voor de Rotterdamse Dick Küster-Schutte. Dick werkt in Schiedam bij uitvaartbegeleiding Matrice en naast het begeleiden van uitvaarten verzorgt hij de overledenen. Een heel mooi beroep volgens Dick zelf, maar uiteraard niet zonder heftige momenten: van het verzorgen van overleden criminelen tot de enorme drukte in coronatijd.

Het proces begint wanneer de overledenen het uitvaartcentrum binnen worden gebracht: “Op de verzorgingstafel worden ze eerst gewassen en gedroogd en daarna is het een kwestie van netjes op bed neerleggen.”

Dick vertelt nuchter over zijn bijzondere beroep. Het doel is voor hem om de overledenen er zo vertrouwd mogelijk uit te laten zien voor de familie: “We krijgen vaak een foto van de overledene. Bij mannen is het dan misschien een baard aanpassen naar hoe het tijdens het leven zat en bij vrouwen is het bijvoorbeeld een kwestie van hoe het haar en de make-up moet zitten. Als een vrouw haar hele leven het haar naar rechts draagt moeten we het niet naar links doen, dan lijkt het gelijk een andere vrouw.”

Het werk is nog niet klaar met alleen een make-upje: “De overledenen krijgen een lenskap in, waardoor de ogen gewoon bol en gesloten blijven. Soms moet de mond met een cosmetische hechting dicht gemaakt worden. Als mensen dat niet willen, doen we bijvoorbeeld een handdoek onder de kin om de mond gesloten te houden. Met een airbrush kan ik ook waar nodig dingen als rode vlekken of een gele huid wegwerken.”

De plek waar Dick de overledene verzorgt© Rijnmond

Je komt niet zomaar in deze baan terecht. Dick werkte vroeger onder andere in de horeca en zijn toenmalige partner werkte in de uitvaartbranche: “Hij zei toen ik mijn horecazaak had verkocht dat als ik niks te doen had, ik ook gewoon in het crematorium kon gaan werken, daar zochten ze nog mensen.” Veel mensen zouden het een enge baan vinden, maar Dick niet: “Ik woonde vanwege mijn partner al in een uitvaartcentrum. Daarnaast vond ik het eigenlijk van kinds af aan al interessant, toen ging ik al vaak op een begraafplaats kijken.”

Heftige momenten

Ook al heeft Dick geen angst, het verzorgen van deze overledenen kan samengaan met heftige momenten. Bij sommige doodsoorzaken moet er gekeken worden of een overledene nog wel toonbaar kan zijn aan de familie: “Ik werkte hiervoor bij een ander uitvaartcentrum dat samenwerkte met de politie. Daar kwamen soms ook mensen binnen die vermoord waren of heftige ongelukken hadden gehad. Dan was het soms echt gewoon een kwestie van mensen op hun zij leggen omdat nog maar de helft van het gezicht echt toonbaar was.”

Het zoveel mogelijk toonbaar maken is misschien heftig vanwege de verwondingen van de overledene, maar ook juist heel waardevol: “Zeker bij mijn vorige werkgever kon je soms bijna alleen nog maar een hand laten zien aan de familie. Maar ook daar waren ze dan vaak heel blij mee. De hand van je eigen vader bijvoorbeeld, die herken je natuurlijk en dat geeft dan toch een soort extra afscheid.”

“Soms was de overledene echt niet meer toonbaar en dat adviseerden we dan ook aan de familie,” vertelt Dick. “Die mensen kunnen dan beter hun geliefden in hun hoofd houden zoals ze altijd waren. In dat soort gevallen was ik vaak ook de laatste die de overledene nog zag, net zoals wanneer de familie überhaupt liever hun overledene niet meer wil zien. Ik ben dan degene die de kist dicht doet en dat is altijd wel een hele vreemde gedachte.”

Verzorgen van criminelen

Het samenwerken met de politie zorgde er ook voor dat Dick soms criminelen op de verzorgingstafel had liggen: “Sommige moesten gewoon begraven worden zonder andere mensen erbij, maar er waren ook uitvaarten waarbij de politie de boel in de gaten kwam houden. Naarmate ik iets ouder ben geworden, vind ik het huidige werk wat ik nu doe wel wat fijner, gewoon vooral oudere mensen verzorgen en zorgen voor een hele mooie uitvaart.”

*Dick Küster-Schutte© Uitvaartbegeleiding
Matrice*

Volgens Dick moet je sterk in je schoenen staan voor dit werk, maar ook voor hem zijn er momenten die hij nooit zal vergeten: “Ik vond de opdrachten in samenwerking met de politie niet het allerergst. Vaak had het ook wel iets interessants. Ik schrok er ook minder van, omdat ik wist dat zo’n soort opdracht kon komen. De ergste momenten vind ik altijd een doodgeboren kindje. Dan moet je zo’n kindje overnemen van de ouders om het te cremen en op dat soort momenten kan ik zelf eigenlijk ook niks meer zeggen, dan val ik echt stil.”

Corona

Een andere periode waar Dick veel herinneringen aan over heeft gehouden was de coronatijd: “Het lukt me altijd wel redelijk om het niet te veel mee naar huis te nemen, maar dat was tijdens corona wel anders. Er waren toen zoveel overledenen, ze stonden toen echt bij wijze van spreken opgestapeld.”

Van dichtbij zag Dick dat het een angstige tijd was voor veel mensen: “We gingen dan bij verpleeghuizen gewoon meerdere overledenen ophalen die corona hadden gehad en dan zag je andere mensen kijken van: ‘Ben ik nu de volgende?’ Er waren ook echt stellen die vlak na elkaar waren overleden, soms zonder het te weten van elkaar, omdat ze op de IC lagen. Daarnaast mochten er natuurlijk ook geen echte uitvaarten worden gehouden en was alles via een livestream. Dat was echt geen leuke tijd om te werken.”

*Uitvaarten kleiner door coronavirus,
'maar het kan even liefdevol'*

Uitwaaien op de fiets

Zeer mooi maar zeer heftig werk, dat is de conclusie. Voor Dick en zijn collega's is het dan ook zaak om alles goed te verwerken: “Ik ga altijd op de fiets naar huis. Dan kan ik het een beetje eruit laten waaien. Als dat niet werkt, ga ik ook nog wel eens langer wandelen. Gelukkig kan ik thuis ook heel fijn alles aan mijn man vertellen. Hij is ook niet angstig voor mijn werk.”

Ook met zijn collega's blijft Dick soms in gesprek voor de verwerking: “We kunnen hier ook als we echt ergens mee zitten met een professional praten, dus dat is allemaal heel goed geregeld. Uiteindelijk blijft het echt een mooie baan. Als ik een complimentje krijg over hoe de uitvaart gegaan is of over hoe de overledene eruitziet, daar doe je het voor, voor het extra afscheid dat mensen nog kunnen nemen.”

Bron: Rijnmond Nieuws, 26-11-2023, Sjaak.

Een humoristisch boek over de dood in tijden van wereldwijde oversterfte, kan dat wel?

In een tijd waarin de wereld hard wordt geconfronteerd met vergankelijkheid, heeft auteur Suus van Soomeren een humoristisch en filosofisch boek geschreven over de sterfelijkheid van de mens. Onder de titel 'Hemels (On)Geluk' nodigt het boek lezers uit om na te denken over de waarde van het leven en het belang van het voluit benutten ervan, zelfs in een wereld die volop geconfronteerd wordt met oversterfte.

Saskia Oudshoorn

Suus van Soomeren gelooft sterk dat de dood een grotere plaats in de samenleving zou moeten hebben, want 'nu is de dood verbannen naar een begraafplaats die ligt tussen een snelweg en een treinspoor in'. In haar nieuwste boek 'Hemels (On)Geluk' gaat ze een stap verder door lezers mee te nemen in het verhaal van Flynn, een 31-jarige man wiens leven op zijn kop wordt gezet wanneer Magere Hein plotseling voor zijn deur staat. De verstokte vrijgezel houdt van eenzaamheid; hij heeft geen vrouw, geen vriendin, zelfs geen goudvis en dat vindt hij wel zo prettig. Toch wordt hij door De Dood voor een onwaarschijnlijke keuze gesteld: zijn eigen broer de dood injagen of voldoen aan de voorwaarden van de man met de zeis. Deze voorwaarden omvatten het verrichten van iets nuttigs voor de mensheid en het vinden van een vriendin, dit alles binnen een tijdsbestek van twaalf dagen.

Hemels (On)Geluk is niet alleen een verhaal dat de lezers vermaakt en een lach op hun gezicht tovert, maar het nodigt hen ook uit om dieper na te denken over de betekenis van het leven en de kwaliteit ervan. Het boek onderzoekt de waarde van het nemen van risico's, het omarmen van uitdagingen en het cultiveren van betekenisvolle relaties, zelfs te midden van levensuitdagingen.

'De band tussen mij en De Dood groeide.

Net zoals parels groeien.

Door constante irritatie.'

Flynn

Recensies over haar eerder verschenen boek 'Ben ik nou Gek?' (onder haar eigen naam Saskia Oudshoorn):

'Door de humor krijgen dramatische situaties een lichte toets. Haar schrijfstijl is luchtig en direct.' NDB
Biblion

'Ondanks het trieste onderwerp vaak gelachen. Wat een eye-opener over de wereld van de psychiatrie.'
Maria Genova - journalist/auteur

Over Suus van Soomeren

Suus van Soomeren (1971) staat bekend om haar vermogen moeilijke thema's te beschrijven met een vleugje humor en inzicht. Met haar debuutroman 'Ben ik nou Gek' over paniekaanvallen tijdens een postnatale depressie werd zij geprezen om haar originaliteit en pakkende vertelstijl.

Bron: persbericht, 02-11-2023, Sjaak.

Koesterweide in Leut ingehuldigd: “Een plek waar lief en leed in alle stilte gedeeld kan worden”

MAASMECHELEN – Zaterdag 25 november, op de Dag van De Natuur, heeft Natuurpunt Maasmechelen een koesterweide ingehuldigd achter de begraafplaats in Leut. De weide moet een plek worden waar de natuur weer kan floreren en waar iedereen het jaar rond lief en leed kan komen delen.

Zaterdag werd er begonnen met de aanplanting van 150 meter wilde haag. “De koesterweide is een duurzaam, sociaal, educatief en toeristisch natuurproject”, vertelt schepen Corry Bemelmans (cd&v). “Het is een plek voor en door bewoners, vrijwilligers en De Natuurhelden in samenwerking met Natuurpunt en de gemeente.”

“In deze drukke, digitale en sombere tijden hebben mensen meer nood aan verbinding, rust en authenticiteit”, vult schepen Inge Opsteijn (Open Vld) aan. “Een plek waar lief en leed in alle stilte gedeeld kan worden. Voor velen biedt de natuur soelaas. Vanuit dat idee is de koesterweide geboren.”

Jeugd

Het nieuwe stukje natuur aan de dorpsrand van Leut staat voortaan in verbinding met de begraafplaats en het omliggend landschapspark. “In deze weide geven we de natuur de kans om weer in volle glorie te herstellen”, zegt Claudia Engelen van Natuurpunt Maasmechelen. “In verschillende fases planten we bomen, inheemse planten en struiken en passen we de technieken van rewilding toe. Alles gebeurt op een natuurvriendelijke manier, zonder gebruik te maken van pesticiden en meststoffen. Dit project doelt op een verbetering van de biodiversiteit, het bodemleven en de omgeving en maakt de bevolking bewust van de waarde

van de natuur.”

Het is ook de bedoeling dat de jeugd naar het stukje natuur wordt gelokt. “Scholen en verenigingen zijn hier welkom om te leren hoe de natuur, fauna en flora in al haar lagen en jaargetijden groeit, bloeit en verandert”, klinkt het. Verder mikt het project ook op het toerisme met wandelpaden die de Dreef (Kasteel Vilain XIII), het kasteelpark en Rivierpark Maasvallei verbindt.

Plukweide

De bomen op de weide werden zorgvuldig uitgekozen. “Zo komt er een treurwilg voor verdriet bij een overlijden, terwijl de lindeboom symbool staat voor het leven”, zegt Claudia Engelen van Natuurpunt. “Vruchtdragende bomen en struiken tonen hoe we letterlijk en figuurlijk de vruchten kunnen plukken van natuurherstel. Zo wordt deze weide ook een plukweide voor de buurt.”

Bron: Nieuwsblad.be, 25-11-2023, Sjaak.

Monumentale graven voorzien van QR-codes in Beek: 'Niet iedereen werkt mee, er zijn ook nabestaanden die vinden dat we de doden moeten laten rusten'

QR-codes prijken op de zerken. —Foto DeLimburger

Beek - Wie de begraafplaats aan de Sint Martinusstraat in Beek oploopt, valt sinds kort iets op. Een aantal zerken is voorzien van QR-codes. Het is een initiatief van de heemkundevereniging om meer info te geven over bekende overledenen.

Het gaat enkel om monumentale graven. Van zerken van oud-burgemeester Van Sonsbeeck tot de familieleden van Arthur Spronken en van oud pastoors tot het enige oorlogsgraf van Beek, dat van Victor Debets. „Doel is om mensen die over de begraafplaats lopen te laten weten wie ze waren en wat ze hebben betekend voor Beek”, vertelt initiatiefnemer Herman Peters van Heemkundevereniging Beek.

„Voor de corona-uitbraak zijn we al gestart met dit initiatief. Helaas zijn er gaandeweg mensen afgehaakt, dus ben ik alleen verder gegaan.” Wie de code scant met een telefoonapp komt uit bij de betreffende persoon. „Daarnaast is er een website (begraafplaatsbeek.nl) waar alle informatie te vinden is”, aldus Peters.

Zo valt van Victor Debets te lezen wie zijn ouders waren, dat hij in 1919 werd geboren en nog geen 21 jaar later stierf in Dordrecht. ‘De familie deed een verzoek op 28 augustus 1940 bij de gemeente om zijn lichaam naar Beek over te brengen, maar dat werd afgewezen omdat hij in de buurt van zijn sneuvelen met

velen tegelijk is begraven en (nog) niet overgeplaatst kon worden. Na de oorlog is Victor alsnog bijgezet in het graf waar u nu bij staat.' Ook over hoe hij is gesneuveld staat een uitgebreid verslag.

Toestemming

„In Neerbeek is ook nog een oorlogsgraf. Het zijn de enige twee in de gemeente Beek”, weet Peters die hoopt niet alleen meer graven in Beek, maar ook in Genhout, Neerbeek en Spaubeek te mogen documenteren. „Daarvoor moet ik wel toestemming krijgen. Niet iedereen werkt mee is mijn ervaring, er zijn ook nabestaanden die van mening zijn dat we de doden moeten laten rusten.”

De QR-codes zijn niet het eerste wapenfeit van de heemkundevereniging op de begraafplaats. Eerder is een erehaag van protestantse grafmonumenten geplaatst.

Bron: De Limburger, 21-11-2023, Sjaak.

Ruzie bij uitvaartvereniging over uitkering: 'Vergeleken met anderen zijn wij nog coulant, daar krijg je helemaal niets'

Steeds meer overledenen kiezen voor een bijzondere 'uitvaart op maat', die reguliere uitvaartverenigingen volgens opstandige leden niet kunnen bieden. © Foto Marc Moussault

Coen van de Luytgaarden **Gisteren om 20:01** **Sint Maartensbrug**

Leden van de uitvaartvereniging Zijpe zijn flink verdeeld over de uitkering die wordt verstrekt als zij geen gebruik maken van de diensten van de uitvaartvereniging. Het bestuur is genoodzaakt een ledenraadpleging te houden.

Dat blijkt uit een brief die de uitvaartvereniging heeft verspreid onder de ruim zestienhonderd aangesloten leden. Die wonen aan de Grote Sloot en in de kustplaatsen Sint Maartenszee, Petten, Sint Maartensvlotbrug, Burgerbrug, Callantsoog en 't Zand.

Het principe van een uitvaartvereniging is eenvoudig. Aangesloten leden betalen jaarlijks contributie en als tegenprestatie verzorgt de vereniging de complete uitvaart. Dat geldt voor zowel de traditionele teraardebestelling als crematie. Bij de ceremonie worden alle basiskosten vergoed. „We regelen alles, van A tot Z”, aldus uitvaartverzorgster Anita Messelaar namens de Zijper vereniging.

Lees ook: De uitvaartvereniging, de kolfclub, de visclub, de ijsclub. Ze profiteerden allemaal van de tomeloze inzet van Margje en Richard. En die krijgen nu een lintje

Echter, steeds meer leden geven de voorkeur aan een andere uitvaartverzorger die niet is aangesloten bij de vereniging. In dat geval, zo schrijven de regels voor, wordt er vijfhonderd euro ingehouden op de uitkering van duizend euro.

Dat nu levert steeds vaker discussie op, zo blijkt uit de brief. 'Naar ons inzicht is de hoogte van deze inhouding niet onredelijk', aldus het bestuur dat met het oog op de ledenvergadering drie opties voorstelt. Of handhaving van inhouding van vijfhonderd euro, of inhouding van 350 euro, of inhouding van tweehonderd euro.

Verder wil de penningmeester niet gaan. 'Afschaffing van de inhouding dus uitbetaling van het volledige bedrag ook aan leden die geen gebruik van onze uitvaartvereniging, is voor ons niet acceptabel', staat in correspondentie aan leden.

Desgevraagd vindt penningmeester Marrie Schuur het 'heel vervelend' dat de kwestie via leden is uitgelekt. „Dat hebben ze achter onze rug gedaan en dat is erg vervelend want dit gaat alleen onze leden aan.” Zij blijft echter bij haar standpunt: „Doel van onze vereniging is om uitvaarten goed verzorgd en zo betaalbaar mogelijk te houden. Wij worden ook geconfronteerd met stijgende kosten. Zo vraagt bijvoorbeeld het crematorium een extra energietoeslag en ook de brandstof voor onze wagens wordt steeds duurder. Verder huren wij een uitvaartcentrum van de gemeente in Sint Maartensbrug.”

Lees ook: Uitvaartverzorging Mereboer gaat al zeventig jaar van vader op zoon, terwijl de dood een zij is geworden. 'Vroeger alleen maar mannen die dit deden'

Penningmeester Schuur is ervan overtuigd 'dat deze kwestie bij veel meer uitvaartverenigingen speelt'. „Ik vind dat wij nog heel coulant zijn. Bij andere verenigingen krijg je helemaal niets uitgekeerd als je geen gebruik maakt van hun diensten.”

Oleahof Den Helder

De kwestie is uiterst delicaat en wordt in de funerale gelederen in de Noordkop met interesse gevolgd. Ook door Edger van der Laan van Oleahof Uitvaartzorg Den Helder / Julianadorp. Oleahof Uitvaartzorg komt voort uit de vroegere Uitvaartvereniging Den Helder.

Van Laan spreekt zich niet expliciet uit over de hoogte van de uitkering. „Alles valt of staat met de regels die je met elkaar hebt afgesproken en wat hierover in de statuten is vastgelegd. Dat geldt in principe voor elke vereniging.”

Voor zover Nieuwedieper Van der Laan bekend, stamt het fenomeen uitvaartvereniging uit vroeger tijden. „Toen had je grote groepen die het beduidend minder hadden. Door hun lidmaatschap van zo'n vereniging was het toch mogelijk hen een waardig afscheid te bieden. Wat op zich een heel sociale gedachte is. Maar je krijgt tegenwoordig steeds meer marktwerking. Misschien moet je je afvragen of dit principe nog wel houdbaar is.”

'Niet onredelijk'

Saillant is wat de uitvaartvereniging Zijpe in de gewraakte brief stelt over de uitkering: 'In de statuten staat niets over de inhouding van de uitkering bij overlijden. Volgens artikel vijf van het huishoudelijk reglement bepaalt het bestuur de hoogte van dit ingehouden bedrag. Naar ons inzicht is de hoogte ervan niet onredelijk.'

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 09-07-2023

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
61116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

